

ภาควิชานวัตกรรม

แนะนำสิ่งพิมพ์

PAYAP UNIVERSITY

กรอบในการประเมินผลโครงการศึกษาและพัฒนาสตรีชาวเช้า

มูลนิธิศึกษาและพัฒนาประชาชนบนที่สูง

ตอนที่ 1 สำหรับลักษณะผู้กลุ่มสตรีสมาชิกโครงการฯ

ข้อมูลทั่วไป (ถ้ามแต่ละคน)

- เพศ
- อายุ
- การศึกษาสูงสุด
- อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนั้นถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลา ปี

ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการฯ

- โครงการฯเริ่มเข้ามาในหมู่บ้านตั้งแต่เมื่อไหร่
- โครงการฯแนะนำโครงการฯ
- โครงการฯเข้ามาเพื่ออะไร
- โครงการฯมีวิธีการดำเนินการอย่างไร
- จนถึงปัจจุบันมีกิจกรรมอะไรบ้าง
- ท่านเป็นสมาชิกของกิจกรรมอะไรบ้าง
(เป็นสมาชิกได้มากกว่า 1 กิจกรรมต่อคน)

กิจกรรมด้านอนามัยแม่และเด็ก

- กิจกรรมนี้มีความบัน្តາຍอย่างไร
- กิจกรรมนี้สืบกิจกรรมย่ออย西湖 หรือ
- กิจกรรมที่กล่าวมาทั้งหมด ได้ที่คิดว่าจำต้องทำ
- การมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมที่กล่าวมาแล้วอย่างไรบ้าง (อาทิ การร่วมประชุม สัมมلنุนวัฒน์ อบรมฯ สนับสนุนงบประมาณ แรงงาน)
- กิจกรรมที่นำมาซึ่กดำเนินการได้รับการช่วยเหลือจากโครงการฯ มากหรือไม่/ อย่างไร (เน้นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน มีใช้การนำใบหัศนศึกษา หรือ อื่น ๆ)
- กิจกรรมสนับสนุนด้านอื่น ๆ อาทิ หัศนศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนกับต่างหมู่บ้านมี หรือไม่ ถ้ามีระบุสถานที่/วัน-เวลา และท่านได้นำความรู้มาใช้ในการดำเนินธุรกิจ อย่างไร
- เจ้าหน้าที่ของโครงการฯ มีส่วนร่วมหรือมีบทบาทอะไรบ้าง (มากช่วยด้านใด) มากน้อยเพียงใด (ระบุบทบาทของเจ้าหน้าที่)
- บทบาทของผ่านต่อกลุ่ม (สมาชิก/คณะกรรมการ)
- ปัญหาและอุปสรรคที่ผ่านมา มีหรือไม่
(ถ้ามี) มีวิธีการแก้ไขบัญญาและอุปสรรคดังกล่าวอย่างไร และผลของการแก้ไข ปัญหาเป็นอย่างไร (เช่น สามารถให้ภารยาเข้าร่วมกิจกรรม)
- กิจกรรมที่ดำเนินการนี้ถ้าปรับปรุงให้ดีขึ้นควรปรับปรุงอย่างไร

- ถ้าโครงการไม่มีงบประมาณสนับสนุน ท่านจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

2. กิจกรรมด้านการศึกษา

- กิจกรรมมีความเป็นมาอย่างไร
- กิจกรรมมีมีกิจกรรมย่อยอะไรบ้าง
(ท่านเห็นว่ากิจกรรมที่กล่าวมา กิจกรรมใดสำคัญที่สุด)
- ท่านมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมดังลักษณะแล้วอย่างไรบ้าง (เช่น การร่วมประชุม/สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์/สนับสนุนงบประมาณ/แรงงาน)
- กิจกรรมของชาวบ้านที่ดำเนินการได้รับการช่วยเหลือจากโครงการบ้างหรือไม่/อย่างไร (เน้นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน มีใช้การนำไปทัศนศึกษา หรือ อื่น ๆ)
- กิจกรรมสนับสนุนด้านอื่น ๆ อาทิ ทัศนศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนกับชาวบ้านต่างหมู่บ้าน มีหรือไม่ ถ้ามีระบุสถานที่/วัน-เวลา
(ท่านได้นำความรู้มาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร)
- เจ้าหน้าที่ของโครงการมีส่วนร่วมหรือมีบทบาทอะไรบ้าง (มาช่วยด้านไหน)
มากน้อยเพียงใด (ระบุบทบาทของเจ้าหน้าที่)
- บทบาทของท่านต่อกลุ่ม (สมาชิก/คณะกรรมการ) เชาร่วมกิจกรรมหรือไม่

- บัญชีและอุปสรรคที่ผ่านมา มีหรือไม่
ถ้ามี มีวิธีการแก้ไขบัญชีและอุปสรรคดังกล่าวอย่างไร และผลการเข้าไปแก้ไขบัญชีเป็นอย่างไร (เช่น สามารถให้ทราบเจ้าร่วมกิจกรรม)
- กิจกรรมที่ดำเนินการนี้ถ้าปรับปรุงให้ดีขึ้นควรปรับปรุงอย่างไร
- การใช้ภาษาไทยในบัญชีมีความจำเป็นหรือไม่ (ด้านการนับ และการเขียน)
(ชาวบ้านอาจเห็นความสำคัญเฉพาะด้านการนับ หรือเขียนได้) / เหตุผล
- ความสามารถของท่านด้านการเขียน หรือการนับ อุปกรณ์ในระดับใด (อ่านออกเขียนได้)
- ถึงแม้ว่าท่านอาจไม่มีความรู้ ความสามารถด้านการนับ การเขียนภาษาไทยท่านเห็นความจำเป็นในเรื่องการศึกษาของบุตร/หลาน หรือไม่ เพราจะเหตุใด
- ท่านคิดว่าการรู้และใช้ภาษาไทยได้มีผลต่อการยอมรับในความเป็นคนไทยของท่านมากน้อยเพียงใด/ เพราะอะไร
- ท่านได้รับช่าวสารบ้านเมืองจากทางใดมากที่สุด/ภาษาที่ใช้ (วิทยุ/เจ้าหน้าที่/ครู/ลูกหลาน/โทรศัพท์ ฯลฯ)
- ถ้าโครงการไม่มีงบประมาณสนับสนุน ท่านจะดำเนินการต่อไปหรือไม่/ เพราจะเหตุใด
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่

3. กิจกรรมด้านการเกษตร

- กิจกรรมนี้มีความเป็นมาอย่างไร
- กิจกรรมนี้มีกิจกรรมอยู่อะไรบ้าง
(ท่านเห็นว่ากิจกรรมที่กล่าวมากิจกรรมใดสำคัญที่สุด)
- ท่านมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมดังกล่าวมาแล้วอย่างไรบ้าง (เช่น การร่วมประชุม/สนับสนุนสุดยอดผู้ผลิต/สนับสนุนงบประมาณ/แรงงาน)
- กิจกรรมของชาวบ้านที่ดำเนินการได้รับการช่วยเหลือจากโครงการฯ หรือไม่/อย่างไร (เงินกิจกรรมที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน มีใช้การนำไปใช้ศึกษา หรือ อื่น ๆ)
- กิจกรรมสนับสนุนด้านอื่น ๆ อารที ทศนศึกษาดูงาน และเปลี่ยนกับชาวบ้านต่างหมู่บ้าน มีหรือไม่ ถ้ามีระบุสถานที่/วัน-เวลา(ท่านได้นำความรู้มาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร)
- เจ้าหน้าที่ของโครงการฯ ส่วนร่วมหรือมีบทบาทอย่างไรบ้าง (มาช่วยด้านไหน) มากน้อยเพียงใด (ระบุบทบาทของเจ้าหน้าที่)
- บทบาทของท่านต่อกลุ่ม (สมาชิก/คณะกรรมการ) เข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่
- รายได้หลักของสมาชิกมาจากไหน?
 - ผู้ที่ปลูกและน้ำโครงการฯ ส่งเสริมการปลูกเพื่อกินหรือเพื่อขายถ้าเนื้อขายมีพืชอะไรบ้าง
 - เหตุผลที่ปลูกพืชชนิดนั้นเพราะอย่างไร

- มีปัญหาปัจจัยการผลิตอะไหล่บัง อากิ แหล่งน้ำ, เมล็ดพันธุ์ฟืช, ตลาด, การขนส่ง, สารเคมี, คุณภาพดิน/ผลผลิต/รายได้ต่อหนึ่งผู้ปลูกมา, ป่าไม้
- ปัญหาปัจจัยการผลิตต่างกันตามมืออาชีวะบัง
- มีลักษณะการปลูก (เช่น ปลูกเสริม มีแนวแบบเพื่อป้องกันการฟังกลาช ปลูกฟืช ชนิดเดียวต่อแปลง)
- ปัญหาและอุปสรรคที่ผ่านมา มีหรือไม่
ถ้ามี มีวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคตั้งกล่าวอย่างไร และผลการเข้าไปแก้ไขปัญหาเป็นอย่างไร (เช่น สามารถให้ภารยาเข้าร่วมมีกิจกรรม)
- กิจกรรมที่ดำเนินการนี้สำคัญปัจจุบันให้ดูแลศักยภาพปรับปรุงอย่างไร
- ถ้าโครงการไม่มีงบประมาณสนับสนุน ท่านจะดำเนินการต่อไปหรือไม่/ เพราะเหตุใด
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่

4. กิจกรรมด้านพัฒนาระบบ

- กิจกรรมเน้นความเป็นมาอย่างไร
- กิจกรรมเน้นกิจกรรมข้อยอข โรงเรียน
(ท่านเห็นว่ากิจกรรมที่กล่าวมาภัยกิจกรรมใดสำคัญที่สุด)
- ท่านมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมดังกล่าวมาแล้วอย่างไรบ้าง (เช่น การร่วมประชุม/สัมมนา/สัมมนาปักหมุด/สัมมนาสนับสนุนงบประมาณ/แรงงาน)
- กิจกรรมของชาวบ้านที่ดำเนินการได้รับการช่วยเหลือจากโครงการฯ หรือไม่ อย่างไร
(เน้นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน มีใช้การนำไปสอนศึกษา หรือ อื่น ๆ)
- กิจกรรมสนับสนุนด้านอื่น ๆ อาทิ ทัศนศึกษาดูงาน และเปลี่ยนกับชาวบ้านต่างหมู่บ้าน มีหรือไม่ ถ้ามีระบุสถานที่/วัน-เวลา
(ท่านได้นำความรู้มาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร)
- เจ้าหน้าที่ของโครงการฯ มีส่วนร่วมหรือมีบทบาทอะไรบ้าง (มาช่วยด้านไหน)
มากน้อยเพียงใด (ระบุบทบาทของเจ้าหน้าที่)
- บทบาทของท่านต่อกลุ่ม (สมาชิก/คณะกรรมการ) เข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่
- ปัญหาและอุปสรรคที่ผ่านมา มีหรือไม่
ถ้ามี มีวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวอย่างไร และผลการเข้าไปแก้ไข
ปัญหาเป็นอย่างไร (เช่น สามมิตรยอมให้ภารยาเข้าร่วมกิจกรรม)
- กิจกรรมที่ดำเนินการนี้ถ้าปรับปรุงให้ดียังไงบ้าง

- ถ้าโครงการฯ ไม่มีงบประมาณสนับสนุน ท่านจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ เนื่องจาก
เหตุใด
- ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่
- ประเภทติดตาม หรือลิสต์ที่ผลิตมีอะไรบ้าง (เช่น ข้าม, ผ้าขาวม้า, ผ้าปูที่
นอน ฯลฯ)
- เป้าหมายการผลิตเพื่อ (ใช้/รายได้เสริม)
- ถ้าใช้ ปริมาณการใช้
- ถ้าเพื่อรายได้เสริมปริมาณการผลิต(ต่อชั้น/ต่อปี)
- วิธีการผลิต (รวมกลุ่ม/แยกผลิต) และมีวิธีการดำเนินการขายอย่างไร
- ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ (สีเคมี, สีธรรมชาติ) มีต้นทุนต่างกันอย่างไร
- แหล่งวัสดุอุปกรณ์ที่ผลิต (เช่น เปล็กซ์/สีเคมี/สีน้ำ)
- ความคิดเห็นว่าผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติกับสารเคมีมีจุดด้อย/จุดเด่นต่างกันอย่างไร
- ลิ้งที่ชาวบ้านใช้ปัจจุบันเป็นลิ้งจากธรรมชาติ/สีเคมี สาเหตุที่ใช้เพราะ
- ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแนวความคิดด้านการอนุรักษ์ตัดกรรມ โดยเน้นสี
ธรรมชาติ เนื่องจากเหตุใด
- วิธีการจัดการกลุ่มด้านผลประโยชน์ที่เกิดจากการขายผลิตภัณฑ์เป็นอย่างไร

ตอนที่ 2 สำหรับล้มภาระเจ้าหน้าที่สานમของแต่ละหมู่บ้าน

1. ท่านทราบความเป็นมาของโครงการฯ อย่างไร (วัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการ)
2. ท่านร่วมทำงานกับโครงการฯ ตั้งแต่เมื่อไหร่ และเหตุผลที่ทำเนื้อเข้าร่วม อย่างไร อย่างน้อย
3. หน้าที่ความรับผิดชอบของท่านในโครงการฯ และหมู่บ้าน อย่างไร อย่างน้อย
4. กิจกรรมของโครงการฯ มีอะไรบ้าง และท่านคิดว่าเป็นอย่างไร
 - 4.1 กิจกรรมที่ท่านคิดว่าประสบผลลัพธ์มากที่สุด คืออะไร เพราะอะไร
 - 4.2 กิจกรรมที่ท่านคิดว่าประสบผลลัพธ์น้อยที่สุด คืออะไร เพราะอะไร
5. โครงการมีนโยบายด้านการพัฒนาบุคลากร (ตัวท่าน) หรือไม่ อย่างไร อย่างน้อย
6. ปัญหาอุปสรรคและการแก้ไขของการดำเนินโครงการฯ ตามหัวข้อดังนี้
 - 6.1 ระดับโครงการฯ อย่างไร แก้ไขอย่างไร อย่างน้อย
 - 6.2 ระดับสมาชิกที่ร่วมกิจกรรมโครงการฯ อย่างไร แก้ไขอย่างไร อย่างน้อย
 - 6.3 ระดับที่ไม่เป็นสมาชิกของโครงการฯ (ทั้งหญิง ชาย) อย่างไร แก้ไขอย่างไร อย่างน้อย
 - 6.4 ระดับเจ้าหน้าที่สานມ อย่างไร แก้ไขอย่างไร อย่างน้อย

7. ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินงานของโครงการฯ ในอนาคต อย่างไร อธิบาย
 - 7.1 ระดับโครงการฯ อย่างไร
 - 7.2 ระดับสมาชิกที่ร่วมกิจกรรมโครงการฯ อย่างไร อธิบาย
 - 7.3 ระดับที่ไม่เป็นสมาชิกของโครงการฯ (หัวหน้า ช่วย) อย่างไร อธิบาย
 - 7.4 ระดับเจ้าหน้าที่สนับสนุน อย่างไร อธิบาย

ตอนที่ 3 สิ่งที่นักวิเคราะห์ตัวแทนคณานิตกรรมการหมู่บ้าน

1. ท่านทราบความเป็นมาของ โครงการฯ ที่เข้ามามีผลมากที่สุดของท่าน อย่างไร อธิบาย
(วัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินงาน)
2. ท่านมีบทบาทในโครงการฯ อย่างไรบ้าง และโครงการฯได้ผ่อน貸ูกันตัวท่านหรือไม่ อย่างไร
3. กิจกรรมของ โครงการฯ ปัจจุบันด้วยอะไรบ้าง และท่านคิดว่าเบื้องต้นอย่างไร
 - 3.1 กิจกรรมที่ท่านคิดว่าประสบผลสำเร็จมากที่สุด เหตุผลเพราะอะไร
 - 3.2 กิจกรรมที่ท่านคิดว่าประสบผลสำเร็จน้อยที่สุด เหตุผลเพราะอะไร
4. ประโยชน์ของ โครงการฯต่อหมู่บ้านของท่าน

5. ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินโครงการฯ ตามหัวข้อดังนี้

5.1 ระดับโครงการฯ

5.2 ระดับสมาชิกที่ร่วมกิจกรรม

5.3 ระดับเจ้าหน้าที่ส่วน (เพศ อายุ บทบาท เผ่า ภูมิลำเนา ฯลฯ)

5.4 ระดับที่ไม่เป็นสมาชิกของโครงการฯ

6. ข้อเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุงการดำเนินงานของ โครงการฯ ในอนาคต อย่างไร ขอ主意

6.1 ระดับโครงการฯ

6.2 ระดับสมาชิกที่ร่วมกิจกรรม

6.3 ระดับเจ้าหน้าที่ส่วน (เพศ อายุ บทบาท เผ่า ภูมิลำเนา ฯลฯ)

6.4 ระดับที่ไม่เป็นสมาชิกของโครงการฯ

ภาควิชานักวิชาการ

ประวัติศาสตร์มุสลิม

PAYAP UNIVERSITY

ประวัติของหมู่บ้านห้วยชาด

บ้านหัวยหาด เป็นชื่อเขาผ่านอาช่า ตั้งอยู่ตำบลลวารี อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย เดิมบ้านหัวยหาดตั้งถิ่นฐานอยู่ที่บ้านโจชา หรือบ้านแม่เตอ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย (ปัจจุบันบ้านโจชาไม่มีแล้ว คงเหลือแต่ซื่อหมู่บ้านเท่านั้น) สาเหตุที่ต้องข้ายามหมูบ้าน เพราะบ้านราษีที่ทำกินไม่มี ประกอบกับการคมนาคมไม่สะดวก และปัจจุบันการลักดันของทหารไทยและทหารม่า จึงมีการข้ายามในเกิดขึ้น

จำนวนประชากร มีจำนวนทั้งสิ้น 470 คน ผู้ชาย 283 คน ผู้หญิง 187 คน
จำนวนหลังคาเรือน 67 หลังคา และ 89 ครอบครัว

สัญชาติ ชาวบ้านหัวยราดูไม่มีคนได้รับสัญชาติแม้แต่คนเดียว แต่มีในสำราญประจำการของกรมประชาสงเคราะห์เท่านั้น ที่ใช้แทนสำเนาทะเบียนบ้าน ส่วนบัตรประจำตัวประชาชนนั้นก็ไม่มีใครได้รับเช่นเดียวกัน เนื่องจากไม่ได้ลักษณะไทยจึงกำหนดไม่ได้

การคุณความ มีส่วนเข้าถึงหมู่บ้าน ในกтуฯ เป็นจำนวนมาก เนื่องจากนั้น เชื้อเพลิงเป็นปัจจัยที่สำคัญมาก ทำให้ชาวบ้านต้องเดินทางไปซื้อเชื้อเพลิงจากภายนอก ทำให้ต้องเสียเวลาและเงินทอง รวมถึงมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การเผาไหม้ขยะที่ไม่ถูกนำไปเผาอย่างถูกต้อง ทำให้เกิดควันและมลพิษทางอากาศ ดังนั้น จึงควรหาทางออกที่เหมาะสมและยั่งยืน ในการจัดการเชื้อเพลิงในหมู่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นการนำเชื้อเพลิงเข้ามาในหมู่บ้านโดยตรง หรือการจัดตั้งสถานีบริการเชื้อเพลิงในชุมชน ที่สามารถให้บริการแก่ชาวบ้านได้สะดวกและรวดเร็ว ทั้งนี้ ยังต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้คนและสิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดอันตรายใดๆ ตามมา

ประวัติของบ้านป่างชอน

เดิมชาวบ้านป่างชอน ด้วยอยู่ที่บ้านป่างชอน หมู่ที่ 25 ตำบลแม่คำ อําเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย มีผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้อาช่า โดยได้รับการแต่งตั้งจากนายอําเภอแม่จัน ดูแลรับผิดชอบชาวเขา 6 ผู้ ต่อมาปี พ.ศ.2524 กลุ่มชาวบ้านจึงได้อนุพย้ายเข้ามาอยู่ถิ่นฐาน ในปัจจุบันคือบ้านป่างชอน หมู่ที่ 7 ตำบลห้วยชมภู อําเภอเมือง จังหวัดเชียงราย หมู่บ้านป่างชอนยังไม่มีผู้ใหญ่บ้านเป็นทางการ แต่ก็มีผู้นำหมู่บ้านไม่เป็นทางการ ที่ชาวบ้านเลือกไว้ 1 คน คือ นายอาทิตยา เยเข้า (อดีตเคยเป็นผู้ใหญ่บ้านป่างชอน)

ด้านการปกครอง บ้านป่างชอนอยู่ในความปกครองของกำนันตำบลห้วยชมภู ซึ่งเป็นชาวเช้าผู้เมียน (เข้า) (บ้านป่างชอน เป็นหมู่บ้านที่มีชาวเช้าอาศัยอยู่ 2 ผู้ คือ ผู้อาช่าและผู้เมียน)

ด้านศาสนาและความเชื่อ ชาวบ้านป่างชอนส่วนใหญ่บ้านถือศาสนาคริสต์ประจำตัว แต่ก็มีคนน้อยคริสต์นิกายคาಥอลิก 5 ครัวเรือน และนิกายเกาหลี อีก 4 ครัวเรือน

จำนวนประชากร มีทั้งหมด 480 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 243 คน ผู้หญิง 237 คน จำนวน 59 หลังคาเรือน 118 ครอบครัว ประชากรเกือบทั้งหมดยังไม่ได้รับสัญชาติไทย แต่มีใบสำรวจประชากรของกรมประชาสงเคราะห์

การศึกษา ชาวบ้านป่างชอนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา เนื่องจากนั้นไม่สามารถอ่านและเขียนได้ แต่ชาวบ้านสามารถพูดภาษาคำเมืองติดต่อกันทางราชการได้ ส่วนจำนวนเด็กนักเรียนชาย/หญิงที่ศึกษาอยู่ในเมือง มีจำนวน 22 คน ระดับการศึกษาสูงสุดของหมู่บ้าน มี 1 คน ซึ่งขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทางด้านเกษตรกรรม

ประวัติของบ้านลิ่ย

ดังอยู่หน้าที่ 7 ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีเนื้อที่ทั้งหมด 9 ไร่ ประชากรนับถือศาสนาพุทธ-พื้นบ้านลิขิ่นเดิมอาศัยอยู่ที่ดินอยแม่ขาว ตำบลแม่ขาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นดอยที่มีชาวเขาหลายเผ่าอาศัยอยู่หลายครอบครัว ห่างจากหมู่บ้านเดิมที่อยู่ปัจจุบันประมาณ 20 กิโลเมตร ชาวบ้านลิขิ่นเดิมมีอาชีพคือ การทำไร่เป็นหลักจึงมีการเบิกป่า ขุดหินที่ทำไว้อยู่เสมอ (ทำไว้เลื่อนล้อย) ทั้งนี้ เพราะต้องอาศัยพื้นที่ในการทำไร่ จึงเผาป่า ถางป่า เพื่อปลูกพืชต่างๆ ครั้ง เมื่อพื้นที่เสื่อมสลายลง ผลผลิตก็ได้ดี ชาวบ้านก็เปลี่ยนที่ดินทำกินไปเรื่อยๆ ทำให้พื้นที่ของชาวบ้านใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อน เกิดการขัดแย้งกัน เพื่อเป็นการแก้ปัญหา ดังกล่าว ผู้ใหญ่บ้านลิขิ่นเดิมพาชาวบ้านอพยพมาหาพื้นที่ใหม่ที่อุดมสมบูรณ์กว่า ในเขตตำบลนางแล ใกล้ชุมชนบ้านนางแล ซึ่งเป็นดันน้ำ แต่ทางกัมnanด้ำบ่อนางแลขอให้ขยายลงมาช้างล่างอีก ศือทั้งปัจจุบัน ในปี พ.ศ. 2519 คือ 17 ปีผ่านมาแล้ว

ครั้งแรกมีครอบครัวข้ายามาอยู่ 36 ครอบครัว มีบังครอปครัวข้ายายไปพื้นที่อื่น เนื่องจากไม่มีที่ทำกิน ปัจจุบันมีจำนวน 40 หลังคาเรือน และเปลี่ยนผู้นำหมู่บ้านใหม่ คือ นายจะโล้ บอนก้อย ซึ่งเป็นตระกูลที่ร่วนระดิในหมู่บ้าน และชาวบ้านให้ความเห็นชอบนับถือมาแต่อดีต

ອານຸມາເນັດຕິດຕ່ວ

ทีศเกนีอ	ติดภูเขา
ทีศใต้	ติดภูเขา
ทีศตะวันออก	ติดบ้านนางแลใน
ทีศตะวันตก	ติดลำหัววยและหมู่บ้านอาช่า

ประวัติบ้านแคววัวดា

บ้านแคววัวดា ตั้งอยู่ติดกับแม่น้ำ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ตั้งขึ้นมาได้ 28 ปีแล้ว (ตั้งแต่ พ.ศ. 2508) ประชากรส่วนใหญ่จะอพยพครอบครัวมาตามเครือญาติ จากอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ และแม่ของตอน คำว่า "แคววัวดា" เป็นชื่อของวัวกระทิงที่มีสีดำ เดิมที่หมู่บ้านแห่งนี้มีวัวกระทิงจำนวนมาก ซึ่งถูกล่าเป็นอาหาร และทำให้วัวกระทิงกลุ่มนี้หายไปอย่างมาก จึงตั้งเป็นชื่อของหมู่บ้านถึงปัจจุบัน

จำนวนประชากร 172 คน จำนวนครอบครัว 32 ครอบครัว หลังคาเรือน ประชากรเป็นชาวเช้าเผ่ากะเหรี่ยง

การคมนาคม ทางจากที่ว่าการอำเภอเมือง 30 กิโลเมตร สามารถเดินทางเข้าหมู่บ้านได้ 2 ทาง คือ ทางเรือ (ล่องเรือแม่น้ำกก) และทางรถยนต์ เดิมเมื่อก่อน พ.ศ. 2521 ชาวบ้านต้องเดินทางด้วยทางเรืออย่างเดียว ซึ่งลำบากมาก เพราะว่าจำนวนเรือยนต์มีน้อยมาก

อาชีพ เดิมทำไร่แบบเลื่อนลอย ต่อมามีการเบิกพื้นที่ทำที่นาจัง เลิกการทำไร่เลื่อนลอย การทำไร่จึงทำบริเวณที่นา และบริเวณที่ว่า หัวนาของแต่ละคน ส่วนส่วนป่าไม้บริเวณรอบหมู่บ้านที่ถูกทำลายไปบ้างไม่ใช่ผู้ของชาวบ้านแคววัวดា แต่เป็นผู้ของชาวเช้าเผ่าลาหู่ (มูเซอ) อาชีพหลักของชาวบ้านจังได้แก่ ทำไร่ที่นา อาชีพรองคือ การเลี้ยงวัว

การศึกษา ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา ชาวบ้านที่มีอายุต่ำกว่า 19 ปี มีโอกาสได้เรียนหนังสือภาคบังคับ ในหมู่บ้านไม่มีโรงเรียน มีเพียงศูนย์เด็กเล็ก ส่วนโรงเรียนต้องไปเรียนที่โรงเรียนสังคโลกหัวน้ำผาญูบ ชาวบ้านประมาณ 5% ที่สามารถอ่านออกเขียนได้

ศาสตรา ประมาณ 99% นับถือศาสนาคริสตียนิกายโปรเตสแตนท์ กี่เหลือนับถือ
ศาสนาพุทธ

การปกครอง ก่อนปี พ.ศ. 2523 บ้านแคววัวด้ำชั้นตรังกับบ้านรวมมิดร ต่อมาใน
ปี พ.ศ. 2523 ชั้นตรังกับบ้านหัวยกระยะขาว มีเนียงผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และปี พ.ศ. 2534 ได้รับ[↑]
แต่งตั้งให้เป็นหมู่บ้านทางการ มีผู้ใหญ่บ้านชื่อ นางบุญศรี จันะเบ็ง

ประวัติของบ้านคอดญา

บ้านคอดญาเป็นชาวบ้านเฝ้ามัง ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 ตำบลลุงกลัว อําเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ข้ามมาจากบ้านห้วยล้าน ตำบลลภูช้าง อําเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา เมื่อ ปี พ.ศ. 2519 เดิมชั้นตระการปักครองกับผู้ใหญ่บ้านปางใหม่ หมู่ที่ 9 ตำบลลุงกลัว สาเหตุของการข้าย้ายระหว่างปี พ.ศ. 2516-2525 กิจกรรมตามแนวชายแดนไทย-ลาว ส่งผลกระทบต่อหมู่บ้านที่อยู่ตามแนวชายแดน จึงได้รับความกดดันจากสังคม ทำให้ต้องโยกย้ายลงมาอยู่ที่บ้านคอดญา สำหรับที่ดินที่ตั้งหมู่บ้านปัจจุบันนี้ ชาวบ้านได้รวมเงินกันขึ้นที่ดินจากสมาชิกสามัญแทนราชภูร จังหวัดพะเยาท่านหนึ่ง ในวงเงิน 100,000 บาท เพื่อจัดเป็นให้สร้างบ้านเรือน ส่วนที่ดินทำกินการเกษตรนั้นก็ให้ชาชือกันเอง ตามความสามารถของแต่ละครอบครัว มีบังครอบครัวที่สามารถซื้อที่ดินได้ถึง 50-60 ไร่ แม้มีบังครอบครัวมีแค่ที่ดินสำหรับสร้างบ้านเท่านั้น

ด้านการปักครอง หลังจากข้าย้ายมาตั้งอยู่บ้านคอดญาแล้ว ยังไม่สามารถจัดตั้งบ้านหมู่บ้านเป็นทางการได้ จึงชั้นตระการกับผู้ใหญ่บ้านปางใหม่ ส่วนภัยในหมู่บ้านมีเพียงผู้นำหมู่บ้านในสมัยนั้นคือ นายเลาชัว แซ่จาง ต่อมาปี พ.ศ. 2530 ทางราชการจึงจัดตั้งให้บ้านคอดญาเป็นหมู่บ้านอย่างเป็นทางการ มีนายอดิศร แซ่ลี เป็นผู้ใหญ่บ้าน พร้อมกับจัดตั้งบ้านหมู่บ้าน อาสาพัฒนาและบังกันตนเอง (อพป.) ปัจจุบันผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นายบุญลือ แซ่จาง

ด้านอาชีพ ชาวบ้านคอดญาประกอบอาชีพ คือ

1. การเกษตรกรรม ได้แก่ การทำไร่ ทำนา และทำสวนผลไม้
2. งานฝีมือ ซึ่งมีเพียงกลุ่มผู้หญิงเท่านั้น อาทิ การปักลายผ้า และการเชิญลายผ้าแบบกระ โปรดังมัง ไว้ขายเบี้ยรายได้เสริมในครอบครัว
3. การค้าขาย มีร้านขายของชำในหมู่บ้าน ส่วนคนอื่น ๆ ก็อาศัยการเปิดจุดผ่านชายแดน ไทย-ลาว บริเวณบ้านห้วย ห่างจากบ้านคอดญา 10 กิโลเมตร มีการเปิดตลาดนัดทุกวันที่ 10, 20, 30 ของทุกเดือน และมีชาวบ้านบางคนไปเปิดร้านค้าที่จุดผ่านชายแดนด้วย แล้วรับซื้อผ้าของพี่น้อง และการโปรดังมัง ไปขายที่จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษา ไม่มีโรงเรียนประถมประจำหมู่บ้าน เด็กไปเรียนหนังสือที่โรงเรียนบ้านปงใหม่ ห่างจากหมู่บ้าน 2.5 กิโลเมตร หันจะขึ้น ป.6 บางคนไม่มีโอกาสเรียนต่อ ส่วนคนที่มีโอกาสได้เรียนต่อตามวัดคือเป็นเด็กวัด และบัวชเรียน สถานลงเคราะห์ ตามสถานศึกษาทั่ว ๆ ไป ปัจจุบันนี้มีเด็กผู้หญิงได้มีโอกาสไปเรียนต่อบ้าง

ต้านสารเสื่อม化 บ้านคอดขาว ห่างจากสถานีอนามัยประมาณ 1.5 กม. ห่างจากโรงพยาบาลอ่าเภอเชียงคำ ประมาณ 20 กม. เส้นทางคมนาคมลະดວກสบายน้ำยในหมู่บ้านมีอาสาล้มครับสารเสื่อม และผู้สื่อข่าวสารเสื่อม (อสม. ผสส.) การให้การบริการด้านสาธารณสุข เช่น การฉีดวัคซีนเด็ก วัคซีนหยอดมีครรภ์ บริการคนไข้ ที่มีอาการไม่รุนแรง และทำในล่วงตัวสำหรับคนไข้ที่มีอาการหนัก ตลอดจนบริการทำบัตรสูญเสีย

ประวัติบ้านผ้าแสลง

ตั้งอยู่ด้านล่างเมือง อำเภอเชียงค่าย จังหวัดพะเยา ห่างจากที่ทำการอำเภอ
เชียงค่าย ประมาณ 20 กิโลเมตร

ประชากร รวม 263 คน จำนวน 40 ครอบครัว 22 หลังคาเรือน ประชากร
เชื้อชาติไทยภูเขาเผ่ามีญัน (เช้า)

บ้านผ้าแสลงแห่งนี้ เดิมอาศัยกันมาไม่ต่ำกว่า 120 ปี โดยอยู่ในความปักครองของพ่อ
คลุงบ้าน (ผู้อาวุโสหรือหมอดี) แต่พอมายุ พ.ศ. 2511 บ้านผ้าแสลงซึ่งมีภูมิลำเนาติดกับชายแดน
ประเทศไทย และมีการสู้รบทั้งสองฝ่ายก่อความมิuriส์ต์กับรัฐบาลไทยอัน จึงทำให้ชาวบ้านผ้าแสลง
ได้รับความเดือดร้อนมากจึงพาภันขยับไปอยู่ที่บ้านร่มเมียน อำเภอเชียงค่าย ระยะหนึ่ง และในปี
เดียวกันนั้นเหตุการณ์ในหมู่บ้านลงชื่อชาวบ้านเจิงนาภันพยพเข้ามาอยู่ในหมู่บ้านผ้าแสลงตามเดิมจน
ถึงปัจจุบัน

การปักครอง ตั้งแต่โครงการศึกษาและพัฒนาสตรีชาวเขาได้เข้ามาดำเนินงานใน
หมู่บ้านผ้าแสลง ครั้งแรกอยู่ในความปักครองของผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งนายเจียมจัง แซ่จ้าว และต่อมาใน
วันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2534 นายเจียมจัง แซ่จ้าว ถูกต้องคดีด้วยยาเส้นติดจึงเปลี่ยนผู้ใหญ่
บ้านคนใหม่ คือ นายไหหนเฝย แซ่จ้าว ท่านน้าที่ปักครองหมู่บ้านถึงปัจจุบัน

การศึกษา หมู่บ้านผ้าแสลงไม่มีโรงเรียน เด็กนักเรียนต้องไปเรียนที่โรงเรียนบ้าน
ปางค้า ห่างประมาณ 500 เมตร ซึ่งเป็นคนไทย-ลาว โดยมีเด็กนักเรียนบ้านผ้าแสลง ประมาณ 3
ใน 5 ของโรงเรียน ในปี พ.ศ. 2536 ได้มีครุช่องศูนย์ศึกษาเพื่อชุมชน (ศศช.) เข้ามาให้การ
ศึกษาแก่ผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน ระดับการศึกษาสูงสุดในหมู่บ้าน คือ ระดับ ปวช. จากวิทยาลัยเกษตร-
กรรมเชียงราย นอกจากนี้มีเด็กซึ่งกำลังศึกษาต่อในระดับมัธยมอีกหลายคน แต่เป็นเด็กผู้ชายเท่านั้น
ไม่มีผู้หญิงเลย

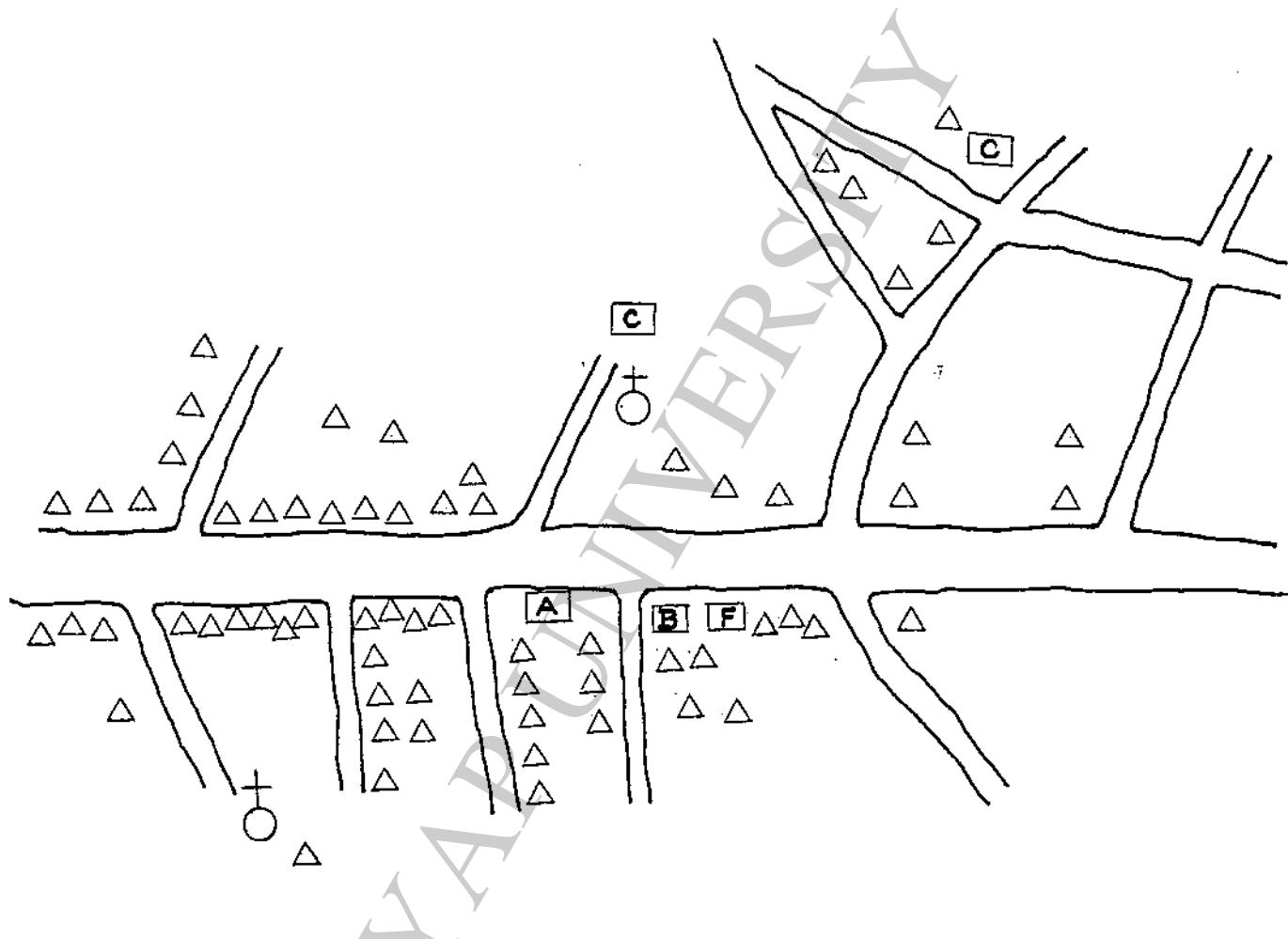
อาชีพ ส่วนใหญ่ทำไร่ข้าว ข้าวโพด ผักกาด ถั่วแระ ถั่วเหลือง บางครอบครัวมีที่นาบ้างแต่ไม่มาก ฝีเชิงชุมภิจิที่ลำคุณคือ ผ้ายาย รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว ต่อปี ประมาณ 6,000 บาท ขณะนี้ชาวบ้านพยายามกำลังเพิ่มอยู่หนึ่งที่กำกันไม่ใช่เรียงพอ

ต้านสาธารณูป ให้บริการด้านสาธารณูปที่บ้านปางคล้า ซึ่งเป็นโครงการสาธารณูปชุมชน (สสช.) ให้บริการชั้นพื้นฐาน อาทิ เป็นไฟฟ้า เลือก ก๊าซ น้ำอย่างๆ และมีหน้าที่ทำใบสั่งตัวคนไข้ไปทางอินترنتยา basal เมื่อคนไข้เกิดอาการสาหัส

ภาควิชานวัตกรรม

แผนที่สังเขปของหมู่บ้าน

แผนกีตง ๑ บ้านของหมู่บ้านที่วายชาติ

สัญลักษณ์

บ้าน

ถนน

ห้องเรียน

สำนักงานโครงการฯ

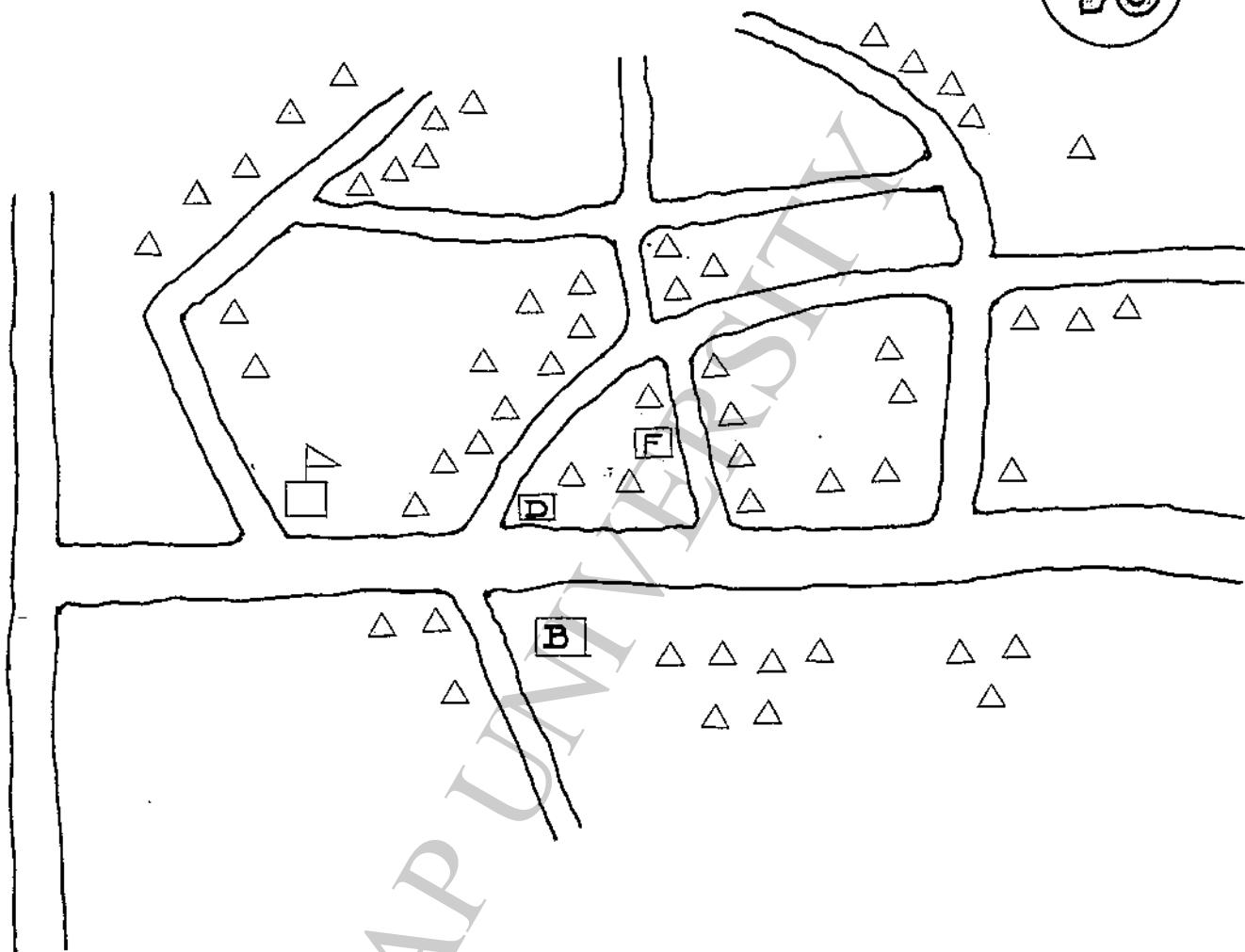

โรงพยาบาล

ไปรษณีย์

แผนที่สังเขปของหมู่บ้านปางช่อน

สัญลักษณ์

△ บ้าน

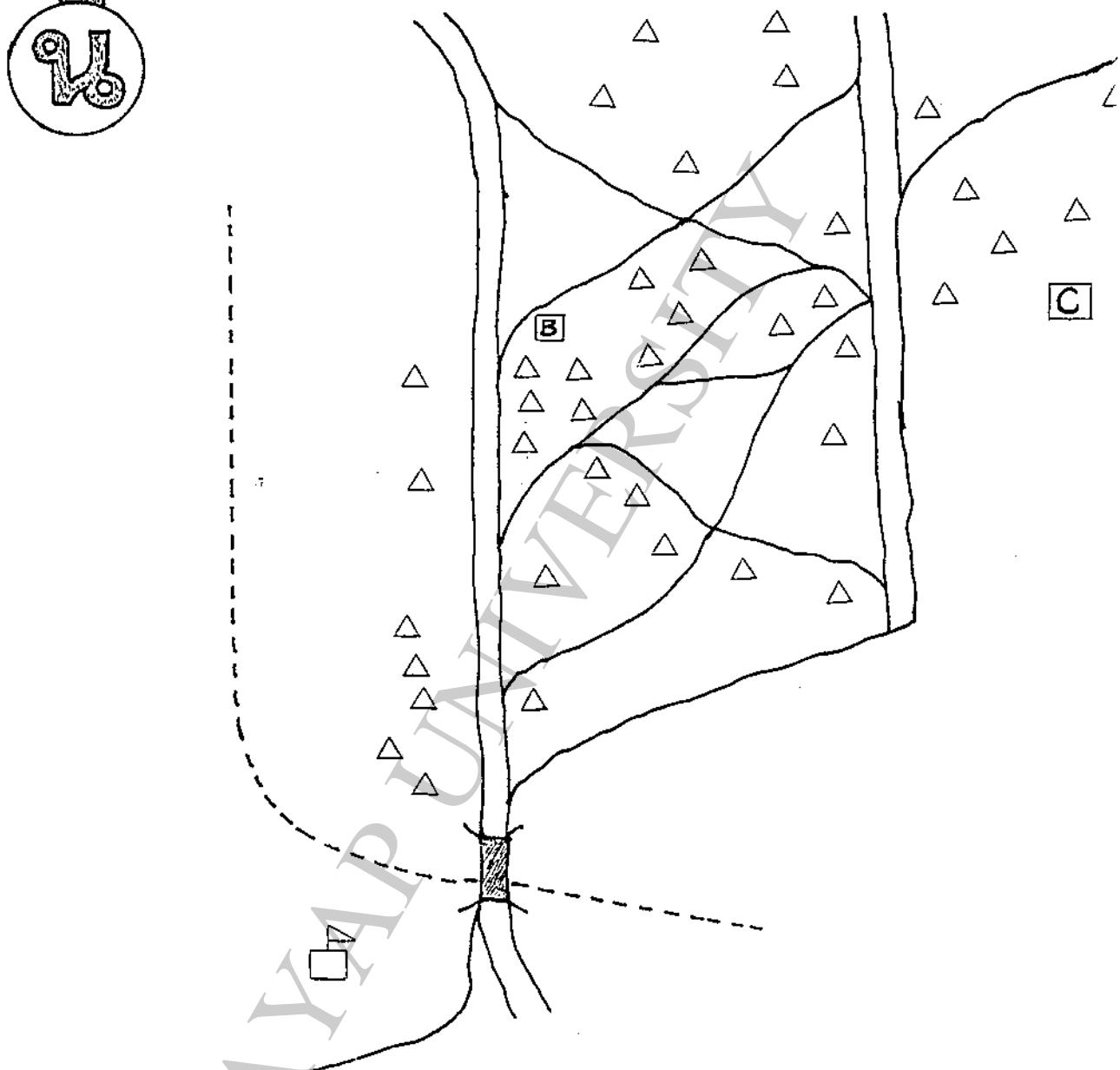
B สำนักงานโครงการฯ

F นาฬิกา

□ โรงเรียน

D ร้านค้า

แผนที่สังเขปของหมู่บ้านลิไท

สัญลักษณ์

△ บ้าน

□ โรงเรียน

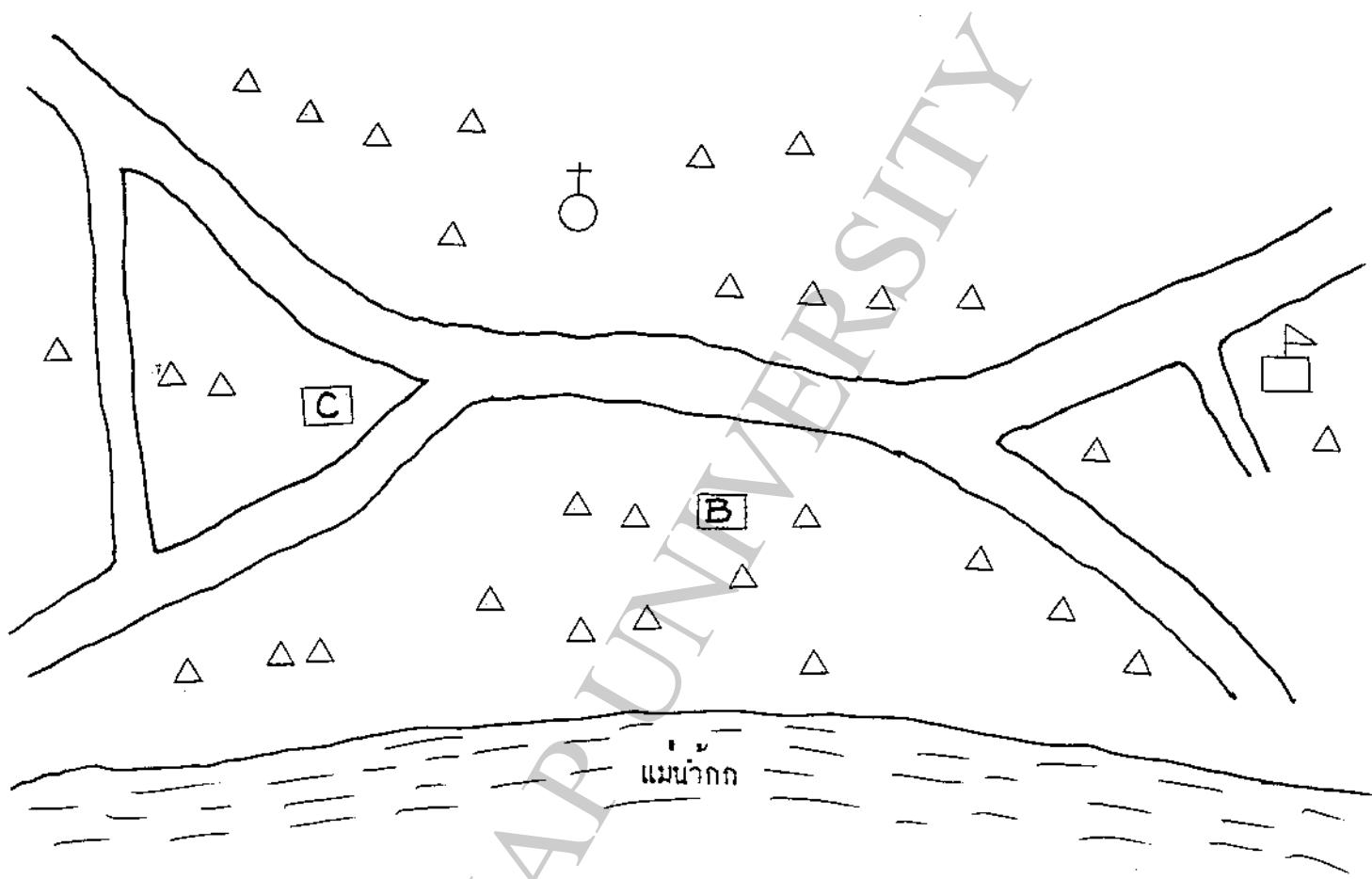
B สำนักงานโครงการฯ

C โรงสี

 สะพาน

----- ลำห้วย

แผนที่สังเขปของหมู่บ้านแมววัวด้า

ลักษณะที่ดิน

บ้าน

โภสต

ไร่สี

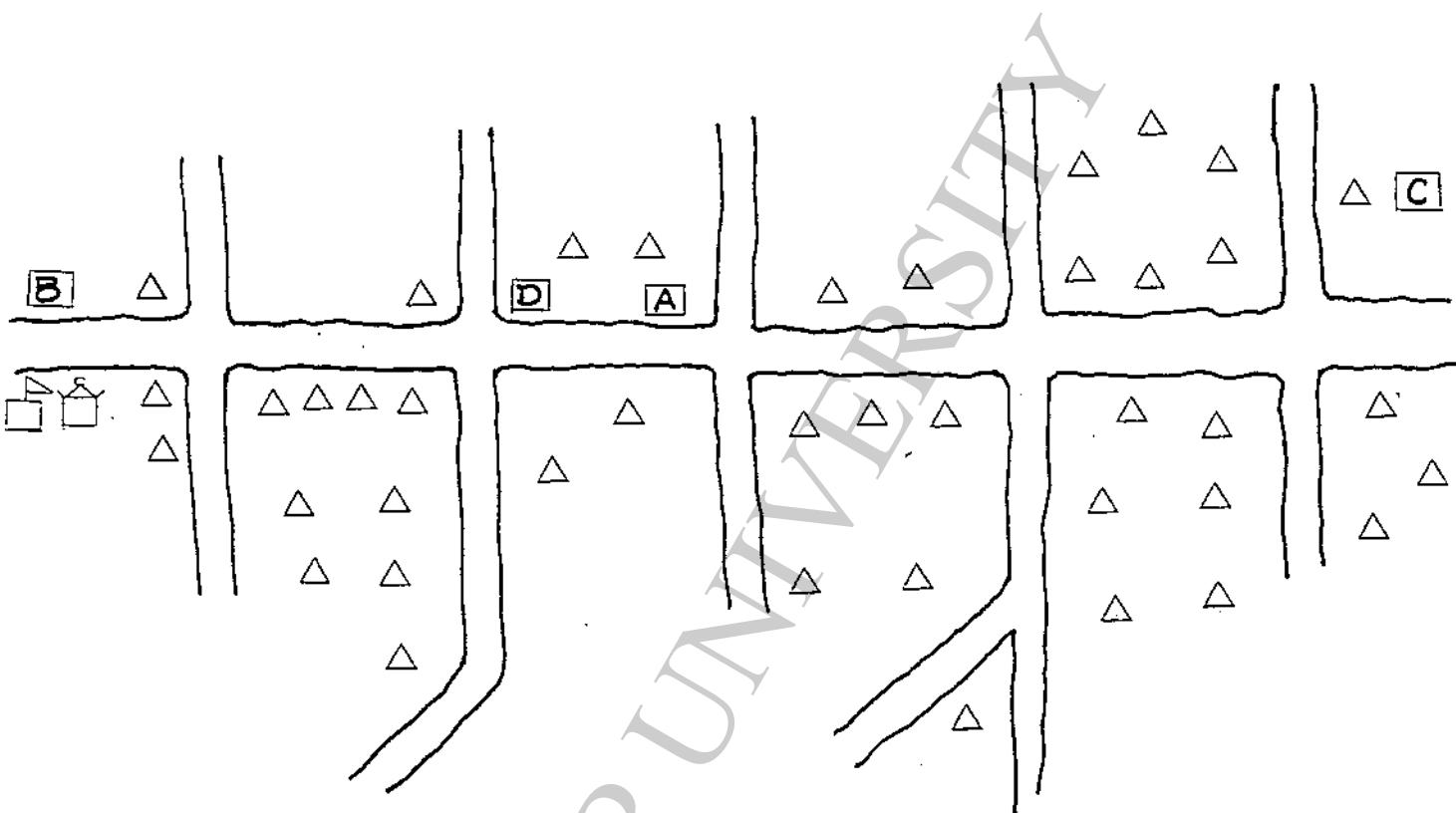

โรงเรียน

สำนักงานโครงการฯ

ແຜນທີ່ສັງເພດຂອງໜູ້ນໍານານຄອຕຍາວ

ສັບລັບການຕົ້ນ

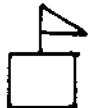
ບ້ານ

A

ທອປະຊຸມ

C

ໄຮສີ

ໄຮເຮັນ

B

ສ້ານກົງຈານໂຄຮງການ

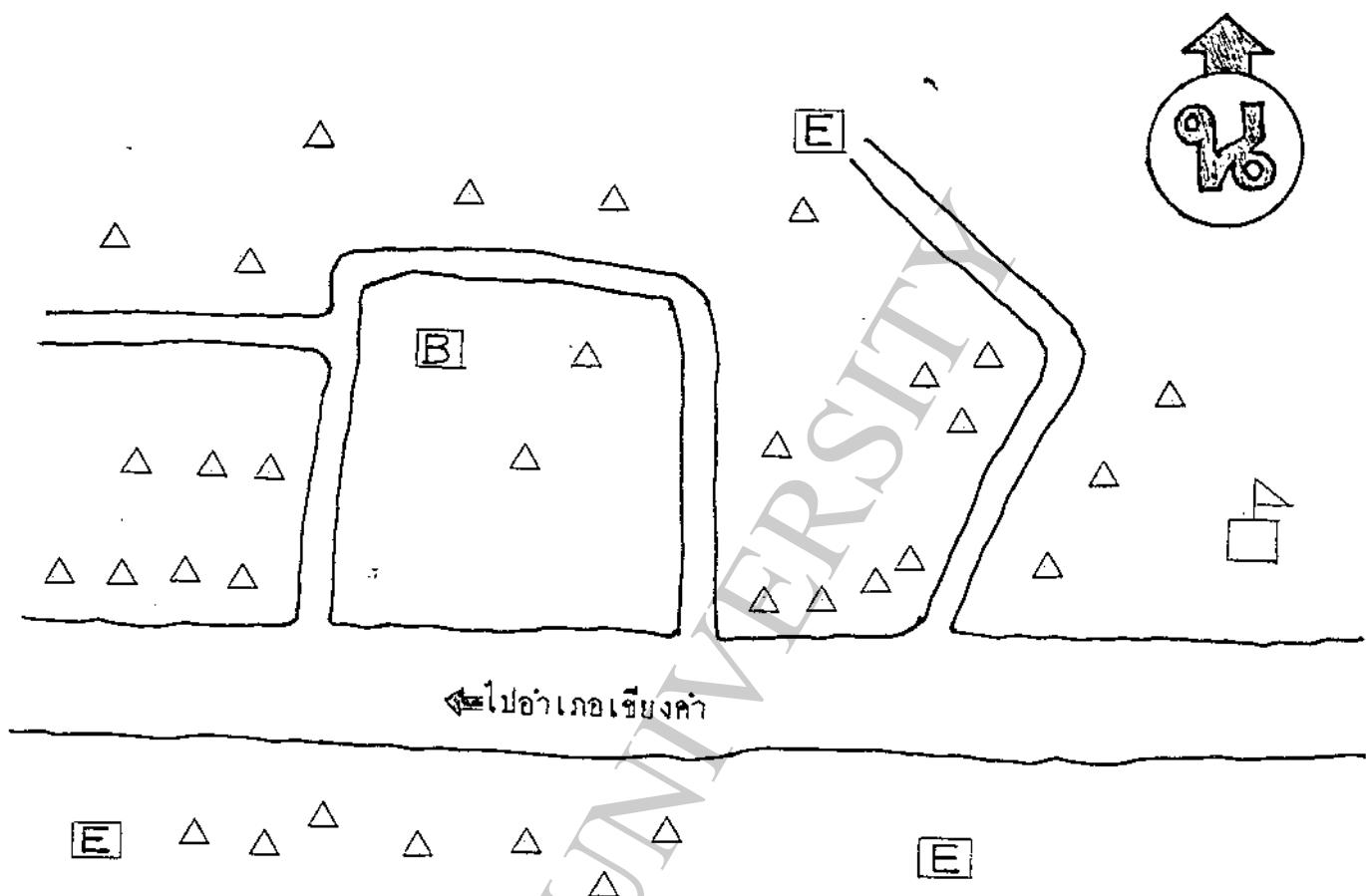
D

ຮ້ານກໍາ

ອາຫານ

แผนที่สังเขปของหมู่บ้านผ้าแสลง

ສະບັບລັການດີ

△ บ้าน

■ สำนักงานໂຄງການ

▣ โรงเรียน

▣ ป้อมขาม